

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

ฉบับที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

.....
จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย ฉบับนี้ขอเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย
ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมได้ที่เว็บไซต์ของส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

มีพฤติกรรมฉ้อราษฎร์...แม้ไม่มีพยานหลักฐานชัดเจน

ผิดวินัยร้ายแรง !!

“ข้าราชการ” อาชีพในฝัน เพราะนอกจากเป็นการทำงานเพื่อประเทศชาติและประชาชนแล้ว
ยังมีความมั่นคงในอาชีพสำหรับตัวข้าราชการเอง

อย่างไรก็ตาม นอกจากจะต้องมุ่งมั่นปฏิบัติงานตามหน้าที่ให้ลุล่วงไปด้วยดีแล้ว

ข้าราชการก็ควรประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีในสายตาของคนทั่วไปด้วยเช่นกัน

ด้วยความประพฤติส่วนตัวบางอย่างอาจส่งผลกระทบต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการได้ เช่นเดียวกับ
อุทาหรณ์ที่นำมาเสนอผู้อ่านในฉบับนี้

เป็นกรณีของข้าราชการที่มีความประพฤติไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ
ด้วยมีพฤติกรรมฉ้อราษฎร์กับผู้ใต้บังคับบัญชาผู้มีสำนึกโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

โดยมูลเหตุคดีนี้เกิดจาก...เมื่อขณะผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดเทศบาลได้ถูกร้องเรียนว่ามีพฤติกรรม
ในทางฉ้อราษฎร์กับผู้ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีครอบครัวแล้ว ภายหลังการสอบสวนทางวินัยสรุปได้ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง นายกเทศมนตรีจึงมีคำสั่งลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์โดยอ้างว่าตนเองไม่ได้มีพฤติกรรมตามที่ถูกกล่าวหา และต่อมาได้นำคดีมาฟ้อง
ขอให้ศาลปกครองเพิกถอนคำสั่งที่ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยในคดีนี้คือ ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยร้ายแรงตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เมื่อผลสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนสรุปว่า ผู้ฟ้องคดี
มีพฤติกรรมความสัมพันธ์ฉ้อราษฎร์กับผู้ใต้บังคับบัญชา แม้จะไม่มีหลักฐานชัดเจนว่าถึงขั้นมีความสัมพันธ์ทางเพศ
หรือไม่ แต่การยอมลงชื่อรับสารภาพเกี่ยวกับความสัมพันธ์ฉ้อราษฎร์ของผู้ฟ้องคดีต่อหน้านายกเทศมนตรี และ
จากถ้อยคำพยานถึงพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีกับผู้ใต้บังคับบัญชาในระยะเวลา ๑๐ เดือน ที่มีการพูดคุยโทรศัพท์
ติดต่อกันทั้งกลางวันและกลางคืน การไปพักในห้องพักเดียวกันหรือไม่ก็ตามทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัดของทั้งคู่
และจากถ้อยคำพยานเพื่อนร่วมงานผู้หญิงในที่ทำงานหลายปากซึ่งแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดี
ที่ไม่น่าไว้วางใจในเรื่องฉ้อราษฎร์ และแม้จะอ้างว่าขณะเกิดเหตุพิพาทครอบครัวของทั้งสองฝ่ายอยู่ด้วยกันเป็นปกติสุข
ก็ไม่อาจนำมาอ้างให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากความผิดไปได้ เพราะผู้ฟ้องคดีในฐานะพนักงานเทศบาลต้องรักษาชื่อเสียงของตน
และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งข้าราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว
ตามข้อ ๑๙ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย
การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๕

เมื่อผู้ฟ้องคดีมีพฤติกรรมฉ้อราษฎร์กับหญิงซึ่งเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาที่มีคู่สมรสตามกฎหมายอยู่แล้ว
แม้จะไม่มีพยานหลักฐานชัดเจนว่ามีความสัมพันธ์ทางเพศก็ตาม แต่การดำเนินการทางวินัยไม่จำเป็นต้องพิสูจน์
โดยปราศจากข้อสงสัยถึงการกระทำความผิดดังเช่นในคดีอาญาจึงจะถือว่าเป็นความผิดวินัย ผู้ฟ้องคดี
จึงเป็นผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อบ.๔๑/๒๕๖๑)

ไม่ว่าจะผ่านมาก็ยุค ก็สมัย “ข้าราชการ” ก็ยังเป็นเสาหลักในการสร้างสรรค์และพัฒนาประเทศ
ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติหน้าที่การงานตามที่ได้รับผิดชอบหรือความประพฤติส่วนตัว ข้าราชการก็ต้องปฏิบัติตน
เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับประชาชนทั่วไปให้สมศักดิ์ศรีของผู้ที่ได้ชื่อว่า...ข้าของแผ่นดิน